

heemkundige kring
Meise-Oppem-Wolvertem

BERLA

driemaandelijks tijdschrift

jaargang 1986 nummer 14

Berla

HEEMKUNDIGE KRING
MEISE-OPPEM-WOLVERTEM
EN OMGEVING

EREVOORZITTER L. VAN HEMELDONCK
VOORZITTER R. BELLEMANS
SECRETARIS R. MOERENHOUT
PENNINGMEESTER F. HEVVAERT

REDAKTIERAAD R. BELLEMANS
M. GILLISJANS
R. MOERENHOUT
R. MOREAU
W. PAS

ONS TIJDSCHRIFT :

- . verschijnt driemaandelijks
- . jaarabonnement (+ lidgeld) 200 frank
- . los nummer 60 frank

- . de auteurs zijn verantwoordelijk voor hun bijdrage

ZETEL VAN DE KRING :

HASSELTBORGSTRAAT 21
1860 MEISE
TEL 02-269.53.15
ASLK 001-1189490-55

*BERLA verzamelt alles wat betrekking heeft op onze fusiegemeente en omgeving. Bezit U oude dokumenten, registers, notarisakten, archieven, boeken, landkaarten, alaan, vroegere gebruiksvoorwerpen van welke aard ook, zichtkaarten, foto's... ? Wij vragen U vriendelijk om inzage te verlenen en bestudering mogelijk te maken.
Geef een seintje ! Dank bij voorbaat !*

EDWIN GANZ

In het pas gerestaureerde kasteel van Boëchout gelegen in de Nationale Plantentuin te Meise, richt de Heemkundige Kring "Berla" onder de auspiciën van de Nationale Plantentuin (Ministerie van Landbouw) een uitgebreide tentoonstelling in met werken van de Zwitsers-Belgische schilder EDWIN GANZ (Zurich 1871 - Meise 1948).

Het gemeentebestuur van Meise verleent zijn medewerking en er zijn nevenactiviteiten gepland door de Vlaamse Wandelaarsbond, het Karel Bulsfonds, de VTB-VAB, het Davidsfonds en het Vermeylenfonds.

Kunstenaar Edwin GANZ, vooral gekend als schilder van paarden en militaire taferelen, woonde gedurende meer dan veertig jaar in het domein, schilderde er het Brabantse landschap en menig landelijke types.

De trouw van Edwin GANZ aan het koninklijk Huis en zijn verering voor Keizerin Charlotte (Laken 1840 - Meise 1927) wier tragisch lot niemand onverschillig laat en die een halve eeuw op het kasteel verbleef, brachten de kunstenaar ertoe een boek te schrijven over de geschiedenis van het "Koninklijk Domein Boëchout" dat nog als een standaardwerk gewaardeerd wordt.

De tentoonstelling is toegankelijk van 13 tot en met 21 september 1986. De Nationale Plantentuin is open van 9 uur tot zonsondergang.

E. Van Hemeldonck

Erevoorzitster

EDWIN GANZ

Een greep uit het leven van Edwin Ganz

1871 Zurich (Zwitserland) op 3 oktober geboorte van Emiel Edwin Ganz, enig kind van Julian Ganz en Edith Herringen (van Engelse afkomst).

Vader Julian is een beroemd fotograaf en begaafd aquarellist. Grootvader Johannes (°1821) was eveneens kunstschilder en een bekwaam litograaf.

1872 Op 13 januari ontvangt Edwin het doopsel. In datzelfde jaar wordt werk van vader Julian bekroond in Lyon.

1873 Julian Ganz behaalt de hoofdprijs in Londen.

1874 Op 3 maart verhuist het gezin Ganz naar Brussel. Vader Julian vestigt er zich als kunstfotograaf en woont daar met zijn gezin in de Koningsstraat, 65.

Edwin wordt opgevoed in het Frans in het Atheneum van Brussel. Thuis spreekt hij Duits met vader en ook Engels met moeder.

Nadien gaat hij naar de Academie voor Schone Kunsten te Brussel en studeert tegelijkertijd bij Blanc-Garin.

1875 Julian Ganz behaalt de hoofdprijs te Wenen en te Philadelphia.

1883 Eerste tentoonstelling te Brussel "Salon Triennal".

1885 Vader Julian behaalt de gouden medaille op de tentoonstelling te Antwerpen.

1886 Gedurende 10 jaar volgt Edwin lessen aan de Academie voor Schone kunsten te Brussel. Hij volgt ook zondagskursussen en krijgt privélessen. Later noemt

Edwin die periode respectievelijk de 'Van Alphenienne' en de 'Wautersienne'.

1888 Vader Julian Ganz fotografeert koning Leopold II. Te Echternach volgt Edwin als kunstschilder een legerkamp. De potloodtekening 'Le Marchand de Journaux' stamt uit die tijd.

1889 Het oud familiefortuin, dat vooral bestond uit Oost-Europese obligaties en uit Duitse valuta, lijdt groot verlies.

1892 Dood van vader Julian op 31 januari (48 jaar). Samen met zijn moeder vestigt Edwin (21 jaar) zich te Schaarbeek, Rogierlaan 42. Later keert moeder terug naar Zurich en verblijft hij er alleen. Het is een mooi huis met drie schildersateliers. Op dit adres zal hij ingeschreven blijven als vreemdeling tot zijn dood. (V. 169 F° 111-C.I. n° 56551).

In de uitgave Bruylant "La Belgique Illustrée" zullen zijn doeken de "Grenadier" en "Infanterie de Ligne" in kleurendruk gepubliceerd worden. Zij dragen het jaartal 1892. In het depot van de tram te Schaarbeek tekent hij "Le Vieux Cheval de Boucherie".

1893

1898 Deze jaren zijn gekenmerkt door de grote legermanoeuvres die hij als kunstschilder meemaakte (Scherpenheuvel en Hoei). In 1893 exposeert hij te Brussel. Dit is ook het jaar van de 'Kaiserparade'. In 1897 stelt hij ten toon te Munchen, Parijs en Brussel. In 1898 te Berlijn en Munchen. In 1900 te Zurich, op de wereldtentoonstelling te Parijs en te Brussel. In 1897 tekent hij het mooie portret van Brialmont, lid van de Koninklijke Academie van Brussel.

Het was ook in die periode dat zijn opiniestrijd begon met de mensen van de kunstwereld van België. Hij zal koppig volhouden tot 1912.

1899 Zijn eerste meesterwerk is af : "De bestorming van Scherpenheuvel". Het is een doek van 3m op 4m, waaraan hij drie jaar heeft gewerkt en een episode weergeeft van de manoeuvres van de Grenadiers in 1894.

Dit kunstwerk krijgt de speciale aandacht van Prins Albert, die geschilderd werd aan het hoofd van de troepen tijdens de bestorming.

Dit groots schilderwerk is eigendom geworden van de Vriendenkring van de Grenadiers te Brussel. Het was een gift van Albert Ansian die luitenant was in het regiment van 1869 tot 1872.

In deze tijd gaat Edwin Ganz naar Parijs waar hij bij de beroemde franse militaire kunstschilder Edouard Detaille in de leer gaat.

1901

1903 Edwin wordt de kunstschilder in dienst van prinses Clementine van België en blijft in die functie tot 1903. Hij zal voor haar te Laken in het koninklijk domein, voornamelijk rijpaarden tekenen en schilderen. Edwin schilderde er ook de luxepaarden van koning Leopold II. "Spa" en "Coo" is zijn meest beroemd werk uit die periode en draagt het jaartal 1903. In dat jaar schildert hij ook "Cheltenham", het zadelpaard van Leopold II.

Hij maakt echter ook nog leger-taferelen zoals "La Garde Civique" (1902) maar houdt zich meer en meer bezig met zijn nieuw geliefd onderwerp : het Paard. Zijn studies hierover belichten

verscheidene facetten.

In 1902 verleent Baron Goffinet verblijfsvergunning aan Edwin Ganz in het Koninklijk Domein Boechout te Meise (verblijf van de onfortuinlijke zuster van Leopold II, de keizerin Charlotte van Mexico).

Op de boerderijen van het domein vond Edwin paarden in grote verscheidenheid. Het landschap in de omgeving rangschikte hij tussen de mooiste van de wereld.

1904 "September", geschilderd in de omgeving van de Drijtorenhoeve wordt er zijn eerste groot werk. Het zou grote belangstelling genieten op het salon in Berlijn. In 1912 werd het verkocht voor 2000 duitse goudmark.

In deze periode komt ook het doek "Les deux Amis" klaar.

1905 Schets van de legermanoeuvres dat jaar gehouden. Voorbereiding van het schilderij "Labourage à l'arbre isolé". "Spa" en "Coo" prijken op het salon van Parijs.

1907 Edwin Ganz schenkt op 27 juli 'En Août' aan Baron Goffinet.

1908 In het boek "Signalement des Chevaux" uitgegeven door het Ministerie van Oorlog, komen o. a. een zestal mooie aquarellen van rijpaarden voor. De afgebeelde trekpaarden zijn details van het doek "En Brabant". "Jean" (Michiels-Van Elder ?) staat model als boerenknecht.

1909 Dood van koning Leopold II en kroning van koning Albert I. "La Rentrée des Betteraves" komt dit jaar klaar en wordt een nieuw meesterwerk, alsook "l'Heure du Repas".

1910 Deelname aan de tentoonstelling 'Het Paard' in de 'Cercle Artistique' te Brussel. In de 'Schweizischer Tierschutz-

kalender' komt zijn werk "Jef en Prins" in kleur voor.

1911 Tekening "Messieurs les Universitaires".

1913 Edwin wordt medewerker van 'Eigen Schoon' (zie 3de jaargang nr. 3 en volgende). In bijlage vinden wij tekeningen van (West)-Brabantse types : "De Trombalslager", "De Wildstroker", een afbeelding van het schilderij "September"...

Deze tekeningen worden ook uitgegeven als prentkaarten door de drukker van "Eigen Schoon", Frans Van Achter te Asse.

1914 Tentoonstelling van zijn werken te Zurich (Wolfensberger). (Zijn moeder verblijft tijdens de 1ste wereldoorlog in Zwitserland). Het werk "1914" dat 'n soldaat in 'Ter plaatse, Rust' toont, draagt het Koninklijk schild op de achtergrond. Ook "Soldat du 51ème de ligne" toont aan dat Ganz opnieuw militaire onderwerpen schildert.

1917 Tentoonstelling in "Het Rood Klooster" (Oudergem). Hier zijn de moeilijkheden reeds begonnen om zijn werken te verkopen. Niet alleen de oorlogsarmoede heeft hiermee te maken. Vooral zijn Duits klinkende naam "Ganz" zal hem gedurende de rest van zijn leven blijven parten spelen. In die tijd werd al wat Duits was of klonk, verafschuwd.

Toendertijd schetste hij meermaals zijn vriendin Louise Van Lint uit Oppem. Hij tekent 'Lisatje en Cora' (Het ezeltje in trekkar gespannen) en ook "Tarte aux noyaux de prunes" komt klaar. Men herkent Oppem op de achtergrond bij 'Lisatje'.

Tijdens de oorlog '14-'18 zal Boechout onbezet gebied blijven omwille van de aanwezigheid van de gemalin van Maximiliaan van Oostenrijk.

Edwin werkt vooral aan zijn "Brabantse Types". Na de 1ste wereldoorlog verschijnt opnieuw in menig schilderij de figuur van "Jean". ("Jan mijne gast" noemt Ganz hem in zijn nota-boekje). Vermoedelijk was de familienaam "Van Elder" (of "Michiels ?). Hij overleed in 1932.

1919 Edwin Ganz wordt erkend als een "meester" in het schilderen van het Belgisch Trekpaard. Hij krijgt ook de opdracht om de kampioenen van 1919 te schilderen: de merrie "Alida van Obaix", de hengst "Drinker van Hondzocht". Rond die tijd moet ook een prachtig schilderij gemaakt zijn van "Etoile", een Ardeense merrie, eigendom van Baron Goffinet (Freux).

Vanaf 1919 komt op de affiche voor de jaarlijkse tentoonstelling van het "Trekpaard", een afbeelding van een werk van Edwin Ganz voor : "Terugkeer van het werk", "September", "De bietenooft". Dit tot het einde van de 2de wereldoorlog.

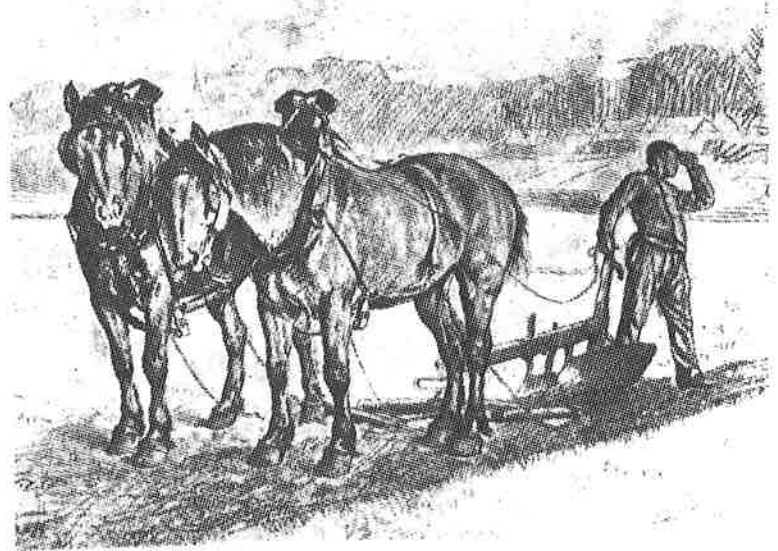
Verscheidene prentkaarten met werken van E. Ganz worden uitgegeven onder de titel : "La foire aux chevaux de trait Belge".

Hierna volgt een periode tijdens dewelke hij verschillende raspaarden zal tekenen en schilderen bij bekende fokkers. Ook prachtige schilderijen met paard, boer en landschap verwerkt in hetzelfde onderwerp komen tot stand zoals "L'Heure du Repas" dat door de stad Zurich werd aangekocht.

Uit 1919 dateert ook de tekening van de "Boskant" die verwerkt is in het doek "Eva" dat terecht kwam in het museum van Zurich.

Lange Tist

Ontwerptekening voor "AUGUSTUS"

Ontwerptekening voor "RUST"

- 1920 Het volledig familiebezit gaat teloor. Nochtans volgt nu een periode tijdens dewelke de kunstenaar prachtwerk levert.
- Op 7 juli is "La Halte" klaar en in snel tempo volgen schitterende werken : in augustus "Le Retour de la Forge" (Terug van de Hoefsmid) alsook "Le Retour du Travail"; in september is het volgende doek klaar : "Le Repos".
- 1921 Edwin Ganz wordt bekroond voor zijn werk met het ereteken van "Ridder in de Leopoldsorde". Zijn scheppingsdrang duurt voort. In januari beeindigt hij "Eva"; in augustus is "Krüger" afgewerkt en in september stelt hij "Aprés midi d'Août" voor, een prachtig schilderij waarin het landschap van Amelgem schitterend gepenseeld werd.
- 1923 Edwin Ganz wordt erg ziek. Hij heeft te kampen met allerlei tegenslagen. De aftakeling van de kunstenaar vangt aan. Op 28 oktober 1923 wordt hij door een bloedaandrang getroffen met nare gevolgen die een tiental jaren zullen duren. Zijn mooiste werken werden dus voltooid vóór 1923. Wat onafgewerkt was zal later echter nog voltooid worden. "La Besace" dateert uit die tijd, waarvan een zeer mooie, grote kleurendruk wordt uitgegeven. In maart 1923 levert hij het doek "L'Heure du Repas" ingeschreven als T43-A en 137 cm op 87 cm groot.
- 1925 Op 20 juli sterft zijn moeder : hierdoor verliest hij zijn grootste steun.
- 1926
- 1927 Deze jaren zijn gekenmerkt door enige heropleving. Aan Louise Van Lint (zijn vroegere vriendin van Oppem) die hij voorgesteld had aan een rijke Fransman, waarmee zij kort

na de oorlog in 1918 naar Toulon vertrok, stuurt hij enkele schilderijen (poste restante : Marseille en Montpellier). De dood van keizerin Charlotte op 19 januari 1927 luidt voor het domein van Boechout een lange periode van verval in.

Edwin gaat zichzelf beschouwen als de "kluizenaar" van Boechout die verlaten, verwaardloosd en totaal afgesloten van de buitenwereld leeft.

1928

1930 De harde crisisjaren : Edwin wordt geconfronteerd met een nieuw bankroet. In 1929 verlaat hij België en reist naar Zwitserland, maar keert al gauw terug naar het land waar hij opgroeide en waar zijn vrienden zijn. Van de Zwitserse nationaliteit zal hij echter nooit afstand doen. In 1929 stuurt hij nog een houtskooltekening van een trekpaard bereden door Michiels (Jean ?) naar Zwitserland voor een tentoonstelling die als onderwerp had : "Les maîtres du dessin suisse". In 1930 breekt hij met de kunsthandelaar Wolfensberger te Zurich en begint meteen aan de opbouw van een nieuw leven. Deze hoopvolle periode zal slechts een drietal jaren duren. Vermeldenswaardig is zijn werk "Sombere Boskant" (1928) en "Onbijtpauze" waarvan het jaar waarin het geschilderd werd onbekend is.

1931 Hier verschijnt het prachtig boek "Le peintre Edwin Ganz" van de uitgeverij "l'Expansion Belge" te Brussel. Een jaar nadien loopt het echter mis met deze uitgeverij.

1932 Dood van Jean (Van Elder of Michiels) op 13 september, de man die model stond voor zovele schilderijen.

1933 Op 15 augustus wordt de B. E. G. (Bank Edwin Ganz) failliet verklaard. Edwin kent opnieuw een dieptepunt en heeft een grote inzinking. Hij beslist om alle uitgaven "nodig voor het schilderen" stop te zetten. Toch was het toen dat hij de karakteristieke figuur "Louis Facteur" tekent.

1934 In het jaar waarin koning Albert I verongelukt, werkt E. Ganz aan de samenstelling van een wapenschild voor de gemeente Meise. Hij lijdt reeds aan reumatiek.

1935 De schuldeisers maken jacht op zijn schilderijen die hij links en rechts gaat verbergen.

Aan de Koninklijke Academie voor Schone kunsten te Brussel zal hij gedurende twee jaar les geven in "de anatomie van het paard". Het manuscript hierover, dat teruggevonden werd is een juweeltje en toont aan hoe nauwgezet Edwin Ganz ook deze taak ter harte heeft genomen.

1936 Nieuw aanzienlijk fortuinverlies

1937 Edwin Ganz is "directeur artistique" van "La Belgique Mondaine". Hij verliest echter zijn functie als lesgever in de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten. Briefwisseling gedateerd 12.06.1937 wordt hem toegestuurd op het adres : nr 15, Lebeaustraet - Brussel.

1938 Boechout verkeert in een erg vervallen toestand. Het wordt aangekocht door de Belgische Staat (ongeveer één derde van de totale oppervlakte). Van het andere deel wordt Jan Van Gijssel eigenaar.

Uitgave van acht prentkaarten (10 cm x 15 cm) in kleurendruk met een keuze van Brabantse

landschappen door Ganz geschilderd. Zij werden gedrukt door A. Van Praet uit Meise en werden gesignaleerd in "Eigen Schoon en de Brabander" (Nr 1-1938).

1939 Opnieuw wordt een tentoonstelling van zijn werken ingericht, ditmaal in de "Cercle Artistique des Invalides" te Brussel.

1940

1944 De tweede wereldoorlog brengt natuurlijk ook nieuwe ellende mee voor onze kunstenaar.

Bij het bewusteloos vallen, bezeert hij zich in 1940 ernstig aan het hoofd. Blanche Van Den Broeck-Dambrin die van hem is blijven houden zal hem het meest bijstaan en steunen.

Nochtans werkt Edwin Ganz voort, want in 1940 verschijnt de eerste uitgave van zijn boek "Le Domaine Royal de Bouchout et ses Châteaux". Hierop volgt vlug een duitse uitgave. Het boek was de vrucht van vele jaren opzoekingen waarbij hij de meeste hulp kreeg van Baron Houtart en gravin Romrée de Vichenet (geboren Marguerite de Beaufort). Zoals haar vader er voor zorgde dat de Hallepoort (Brussel) ontsnapte aan de slopershamer, zo hielp zij Edwin Ganz er voor zorgen dat het kasteel van Boechout, (dat in verval was en waar zij tot haar 14 jaar regelmatig op bezoek kwam bij haar grootmoeder Gravin de Beaufort-Roose), een bestemming zou krijgen en niet zou afgebroken worden. Terecht noemde zij toen het kasteel "La belle au bois dormant".

Edwin Ganz vertelt ons in zijn dagboek dat op 15 november 1941 de stormwind gemakkelijk binnen het domein drong en er ongeveer 800 bomen beschadigde, omdat

kort voordien de krachtige rij bomen die het domein omsloten, afgezaagd werden door hout-handelaars.

Zijn boek wordt vlot verkocht en weldra volgt een nieuwe uitgave. Verscheidene clichés zullen gebruikt worden voor het drukken van tientallen prentkaarten. Ook zal hij enkele kaften van schriften uitgeven met o.a. de geschiedenis van Boechout; het wapenschild van Meise, enz... Hierdoor heeft hij wel een bron van inkomsten.

Tijdens de kerstvakantie in 1942 zal hij samen met de Kunstkring van Meise, nog een laatste maal enkele werken tentoonstellen in de plaatselijke jongensschool.

1945 Bij de Heer en Mevrouw Jan Van Gijssel vindt hij opnieuw steun. Deze zouden de 5de uitgave van

zijn boek over Boechout financieren. Tot een laatste uitgave komt het echter niet meer.

Af en toe maakt hij nog schetsen zoals bv. kinderen die koordansen (oktober 1945).

1946 De wens van Edwin om begraven te worden in een grafkelder aan het hoofdeind van zijn ouders te Evere, zal nooit in vervulling gaan... bij gebrek aan het nodige geld.

Een viertal schilderijen worden tentoongesteld in Brazilië.

1948 Op 20 augustus op 77 jarige ouderdom sterft Edwin Ganz.

Achiel Bettessone

Verdediging van Meise tegen vreemde vechtersbazen

In de jaren 60 van vorige eeuw werd er nogal gevochten tussen ploegen drinkeboers van 't een dorp tegen 't ander.

Elke kermiszondag, in de zomer, zat het er op. Ze daagden mekaar uit van de een kermis op de ander; en als er soms een zondag tussen viel zonder kermis, trokken ze in bende, op 't goed geluk af, naar een naburig dorp, zochten er ruzie met de vreedzame boerkens die, bij hun zondags kaartspel, hun pint zaten te drinken; het eindigde gewoonlijk met een gevecht in regel.

Het schijnt dat de mannen van Breestraten (een gehucht onder Merchtem) toen doorgingen voor de meest beruchte vechtersbazen van de streek. Zij hadden zo juist nog heel Ossel overhoop gezet. Daar waren er ook van Meise en die waren de arme Osselaars bijgesprongen.

"Wacht, zeiden die van de Breestraten, de naaste zondag komen we naar Meise en wij slaan er alles kort en klein!"

Dit hoorde burgemeester Baron d'Hoogvorst. Hij besloot eens voor goed een einde te stellen aan dat eeuwig vechten. Hij was toen al een oud man, wel 80 jaar, maar nog kloek en strijdlustig genoeg. Evenals in 't jaar 30 te Brussel, zou hij orde doen heersen in zijn gemeente.

Die zondag (Bâmiskermis) was het algemene mobilisatie te Meise. Alle weerbare mannen werden opgeroepen om na 't lof, met een stevige knuppel gewapend, op 't kasteel te verschijnen.

De baron verdeelde zijn mannen in compagnies; de boswachters werden bevorderd tot officier en de champetter fungeerde als algemeen-stafoverste. Dan deelde de baron zijn bevelen uit en elke compagnie kreeg een bepaalde

opdracht, want de oude bevelhebber van de Brusselse burgerwacht had, volgens al de regels van de strategie een uitgebreid plan uitgewerkt.

Tegen de avond verscheen een bende van een twintigtal jongens van Breestraten in 't dorp te Meise, in de herberg van de weduwe Plas. Dadelijk begonnen ze overmoedig iedereen uit te dagen en met de knuppels te zwieren. Doch zij hadden gerekend zonder de waard. Veertig van de kloekste Meisenaars zaten op de loer vlakbij de herberg en vielen nu dapper de verblufte uitdagers op het lijf - en klopten er op "dat hun achterste mēewerkte".

De Breestratenaars stoven uiteen in alle richtingen, achtervolgd door de Meisenaars, die al maar door sloegen dat het stoof. Doch op alle wegen had de baron zijn mannen opgesteld zodat er geen ontkomen mogelijk scheen. Dwars door de velden ging het nu en, dank zij de duisternis, konden de vluchtelingen gaan schuilen, plat op hun buik, in een of ander laat patattenveld. 's Anderdaags morgens vond men er nog, blauw geslagen en dood van schrik.

Op de plaats van 't gevecht, in 't dorp, vond men een oor en men droeg het bij de baron als krijgstrofee. De jongen die het, voor de rest van zijn dagen, moest stellen met één oor, heette voortaan 'de baronsoor'.

Maar 't was nu ook voor goed gedaan met vechten in de streek van Meise.

(Medegedeeld door EDWIN GANZ, volgens een relaas van een ooggetuige, de 90-jarige schepen van Meise, de heer Aug. Van Doorslaer.)

Uit :

"Eigen Schoon en de Brabander"
Nrs 10-11-1937

LOUIS FACTEUR

Louis Facteur was een voorbeeldig ambtenaar van de PTT. Stipt en gewetensvol kweet hij zich van zijn dagtaak in het koninklijk kasteel van Boechout te Meise, evenals in de gemeente.

Louis dronk graag een glas en zijn voorliefde ging naar de toenmalige 'export' in zijn stamcafé 'Sint-martinus', gelegen in het dorps-centrum niet ver van het postgebouw en zijn woonst.

Louis Facteur was een fijnproever, een kenner van de 'export'. Na zijn dorst gelest te hebben in 'Sint-Martinus' verliet hij het café langs de hoofddeur, zeggende: "Allei, tot morgen." en hij kwam onmiddellijk terug binnen langs de zijdeur en bestelde "nog n'en export".

Op een stralende middag in augustus ontmoette Louis in een dreef omzoomd door honderdjarige bomen, Hare Excellentie Keizerin Charlotte tijdens haar dagelijkse wandeling in het park, vergezeld door haar hofdames.

Louis begroette de Keizerin roepend: "Dag Madame, hoe is't Madame?" Hare Majesteit wuifde lichtjes met de hand en glimlachte.

Noch de koetsier Wisbecq, statig en waardig, noch de voetknecht die naast de koetsier op de bok zat, reageerden.

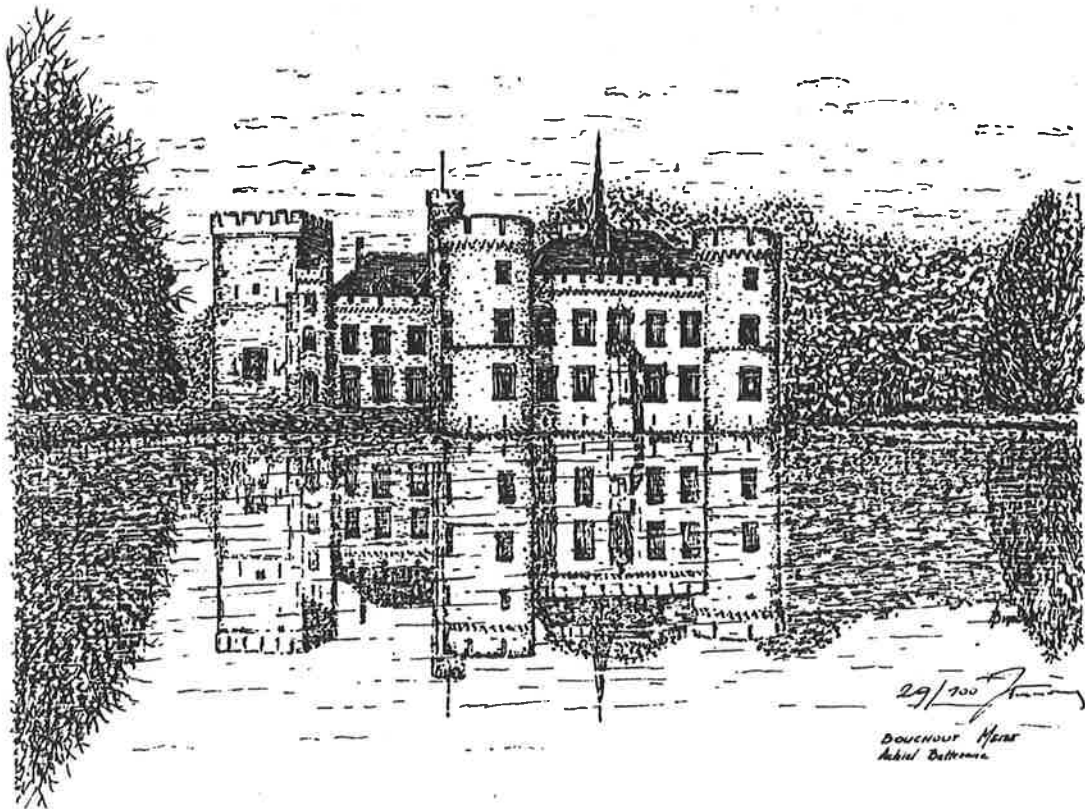
De paarden draafden ongestoord verder. Het personeel had het militair karakter bewaard van het "ler Guides", de geest van de schitterende hofhouding van Leopold II, de aard van een groots tijdperk en van zijn koning.

Utgave van * EIGEN SCHOON * 8 Reeks

LOUIS FACTEUR.

Volgens een origineele tekening van Edwin Ganz.

Ongelukkiglijk voor Louis kwam dit 'incident' ter ore van de Grootmeester van het Hof, de Heer Baron Goffinet. Er was opschudding, ontsteltenis...

Louis kreeg een ferme uitbrander van de Administratie van Post, Telegraaf en Telefoon.

De arme Louis, wenend, verdedigde zich naar vermogen : "Ik hem geen kwaad willen doen, k'hem met beleefdheid onze welbeminde moeder de Keizerin gesalueerd. Ik ben geen

anarchist, geen bolche visch. k'Zijn katholiek begot. Vraagt het aan Mijnheer Pastoor."

Nadien groette Louis Facteur Hare Majesteit volgens de regels van Post, Telegraaf en Telefoon, genoemd PTT.

Edwin GANZ - Meise

(Uit : "Le Domaine Royal de Bouchout et ses Chateaux. L'Impératrice Charlotte". door Edwin Ganz. Vrij vertaald door R. B.)

AANBIEDING

Zoals wij reeds meedeelden in ons vorig nummer, wordt ter gelegenheid van de EDWIN GANZ-tentoonstelling een afdruk aangeboden van een paar werken van de kunstenaar.

De stukken zijn genummerd en de oplage blijft strikt beperkt tot dat aantal.

Tevens blijven nog enkele teruggevonden prentkaarten van zijn werken beschikbaar.

Voorverkoop vanaf 1 juli aan alle belangstellenden. De werken worden aangeboden in geprofileerde houten lijst met glas en kartonnen rugbescherming.

- DE BOERENKNECHT

- LISATJE VAN OPHEM

Lijst 30/40 cm
Prijs 1.000 Fr

- DE VIJVER/TERUG VAN DE HOEFSMID/ONDERWEG/
PLOEGEN/BIETENOOGST

Kleurafdrukken
Lijst 25/30 cm
Prijs 500 Fr

Bestelling door storting op rekening van BERLA vzw
001-1189490-55 met opgave van Uw keuze.

Afhaling van uw bestelling : Hasseltbergstraat 21 te 1860 Meise.
Op aanvraag wordt thuis besteld.

L a a t s t e A a n b i e d i n g !

REISVERSLAG

Op zaterdag 31 mei vertrokken zo'n 35 leden van het Davidsfonds en Berla voor hun jaarlijkse uitstap.

De groep was duidelijk kleiner dan in 1985 en daar zat o. a. de poststaking van mei voor een groot deel tussen.

Zij die het toch wisten en van de partij waren hebben andermaal van een volledig geslaagde uitstap genoten.

's Morgens ging de tocht naar Tongeren waar een bepaald etablissement, niet ver van de kerk, bijzonder goede koffie bleek te bedienen.

Na een blitsbezoek aan de rondgang en de basiliek kregen we in het Gallo-Romeins museum gezelschap van een uitstekende gids.

De tijd was spijtig genoeg gemeten en enkele speurders moesten haast weggesleurd worden naar de bus.

Het ging richting Alden Biesen, het domein van de priester-ridders. Ook hier was een prima gids (lid van de heemkring aldaar). Onder de Londerzeelse en Wolvertemse linden bereikten we het eigenlijke kasteel.

Tijdens de rondleiding moesten we vernemen dat er geen banden tussen Meuzegem en Alden Biesen waren.

Het bleek dat de Mechelse Heren die te Meuzegem bezittingen hadden van een andere tak afhingen (van dezelfde ridderorde). -Utrecht-.

Na de rondleiding door het kasteel volgde een korte verkenning van het 'groene' domein.

Na in de Orangerie of het Gasthof de pic-nic of een lichte snack gebruikt te hebben, werd de groene omgeving nader onderzocht.

Door het vrij laten groeien blijken hier allerhande zeldzame gewassen op te duiken.

Vervolgens ging de tocht naar Nederland waar eerst de grotten van de St. -Petersberg onderzocht werden. Van de meer dan 2.000 gangen met een lengte van meer dan 230 km, werden slechts enkele bekeken bij gaslicht. Al bij al duurde de tocht toch een uur. Een vrije kuiertocht door het charmante Maastricht besloot de uitstap 1986.

R.M.

Vrouw- en Mankracht gevraagd !

Het is bijna zover... Berla krijgt opnieuw een eigen lokaal.

Wij danken hartelijk het Gemeentebestuur dat ons een lokaal toekende in het gemeentelijk vergaderhuis 'De Snipper', langsheen de Brusselse steenweg.

In september (of vroeger) verhuist Berla. Wie is bereid op die dag een helpende hand toe te steken ?

Geef tijdig een seintje op het nummer 02-269 53 15. Zo kunnen wij U verwittigen zodra de verhuisdag kan bepaald worden.

Vele handen maken werk licht...

Dank bij voorbaat.

(In ons volgende nummer volgt meer informatie m. b. t. het nieuwe Berla-lokaal.)

Naar de bossen van Westrode

Traditioneel organiseert Berla een heemwandeling in september, zulks in samenwerking met de cultuurfondsen van de gemeente.

Dit jaar zal de heemwandeling doorgaan op zondag 7 september 1986.

De tocht gaat ditmaal door Westrode, het dorp van Jan Hammenecker.

Voor een verkenning van het uitgestrekte Westrode spreken we af om 14 u aan het kerkje (met kruisweg van Tony Van Os). Aangepast schoeisel is uiteraard aangeraden.

Iedereen is hartelijk welkom.

Organisatie en leiding :
Michel VAN DEN BROECK.

Folklore van de Meikever

De meikever heeft in de taal van de jeugd vele benamingen.

Te Meise is een donkerbruine : 'een smid'. Een helder-bruine : 'een schrijnwerker' of 'een wagenmaker'. Een witachtige tenslotte is een 'muilder'.

Slapen gelijk 'nen muilder' is gerust en zeer vast slapen. Men denkt

daarbij aan de meikever die in 't voorjaar uit de grond gespit wordt.

Deze toelichtingen vonden we in 'Eigen Schoon en de Brabander', nieuwe reeks 1937.

We vroegen ons af of nu 50 jaar later, de jeugd nog weet hoe een meikever er uit ziet... laat staan een 'muilder'.

Onze kring betreurt het heengaan van een trouw lid. Mevrouw Helene RASPE HEYVAERT overleed op 28 juni 1986

Aan kinderen, familie en vrienden biedt de Heemkundige Kring zijn innige deelneming aan.

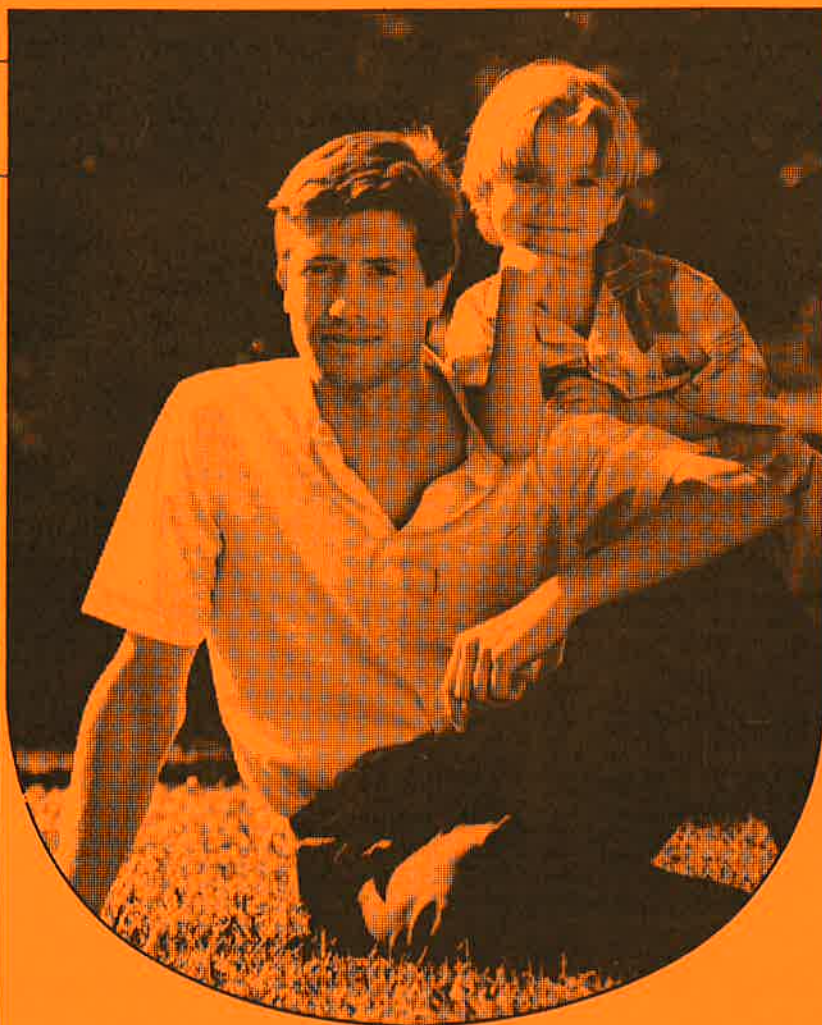
"Mijn bank is altijd op z'n best"

Het Gemeentekrediet bestaat 125 jaar. In de loop van al die jaren werd een netwerk uitgebouwd van 1300 bankkantoren. Ook u vindt in uw buurt een specialist die u een volledige bankservice biedt.

De grote keuze in betaaldiensten maken het u heel wat eenvoudiger. De talrijke spaarformules leveren een hogere interest op. Kredietvormen scheppen nieuwe mogelijkheden. En door het gebruik van de meest geperfectioneerde technieken verlopen de verrichtingen probleemloos en snel.

Breng een bezoek aan een agent van het Gemeentekrediet. Hij zal u warm en hartelijk ontvangen

U vindt zijn adres in de Gouden Gids onder rubriek "Banken."

Doyle Dane Bernbach 16

Gemeentekrediet

de bank op z'n best

Agentschap Meise

J. Lombaerts

Brusselsesteenweg 82 - 1860 Meise
Tel. (02) 269 11 93 - H.R. Brussel 383200

Alle dagen van 9 tot 12 u. 30 en van 14 u. 30 tot 16 u.
Bovendien dinsdag en donderdag van 17 tot 18 u. 30
Zaterdag van 9 tot 12 u.

Agentschap Wolvertem

Thierry Van Praet

Hoogstraat 6A - 1870 Wolvertem
Tel. (02) 269 00 74 - H.R. Brussel 383200

Alle dagen van 9 tot 12 u. 30
Dinsdag en donderdag van 14 u. 30 tot 18 u. 30
Zaterdag van 9 tot 12 u.

V E R Z E K E R I N G E N

ROGER MOERENHOUT

Kardinaal Sterckxlaan 147

1881 M E I S E (Oppem)

tel : (02)269.74.99

**DE NOORDSTAR
EN BOERHAAVE N.V.**

de eerste vlaamse
verzekeringsmaatschappij

gent 091-35 37 11

kulturele stichting NOORDSTARFONDS v. z. w.

BERLA wordt gesteund door de

ASLK

ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRETEKAS

we doen met je mee

ASLK KANTOREN TE MEISE EN WOLVERTEM